

Byl jednou jeden Malofestival na Malostatku Blatiny v Šebáňovicích. Vymyslel si jej a v sobotu 6. srpna pořádal Matouš Horák, šebáňovický malostatkář. Jeho žena Martina prodávala U stánku na levnou krásu občerstvení, zakoupeného buřta jste si vlastnoručně opekli nad ohništěm, zapíjeli kozlíkem za nesponzorskou cenu 17 Kč nebo báječnou malinovkou. Vůkol štěbetali ptáčci, kokrhal kohout, zamečely kozy, s přibývajícím večerem se ozývali cvrčci, venkovské festivaly mají své kouzlo. I objednané počasí letošního rozmarného léta vyšlo na 100%, fakt bylo jako v létě!

Asi tušíte, že na programu Malofestivalu nefigurovala hvězdná jména Velkofestivalů. Přesto se Matoušovi podařil mimořádný tah. Pro jediný koncert v roce 2011 dal dohromady dvojici Petr Ovsenák a Jan Řepka, ano, písničkářské duo **Nestíháme**. Důvod jako hrom, proč do Šebáňovic jet a po zaplacení 50 Kč projít bránou Malostatku, kterou zdobí nápis: Kdo není uvnitř, stojí venku. A uvnitř se vmísit mezi návštěvníky, místní i přespolní, z blízka i z daleka, pro které tu udělají první i poslední, aby se cítili fajně, jak zpíval Honza Řepka v hymně Umělců víc do Šebáňovic.

{denvideo [http://w](http://www.youtube.com/watch?v=K86fc7quQkc)

www.youtube.com/watch?v=K86fc7quQkc

}

Nestíháme spolu nevystoupili dva roky. Pro vás, kteří folkovou scénu sledujete kratší dobu, připomeňme něco z historie

[Nestíháme](#)

, písničkářského dua, jehož vznik se datuje k roku 2001. Petr a Honza se ale znají odmala, jejich rodiče se přátelí. V počátcích hráli písně svých oblíbenců (Nohavica, Dobeš...), v roce 2002 se již s vlastním repertoárem přihlásili do soutěží. „Dva hlasy a dvě kytary“ začaly dosahovat prvních úspěchů. V roce 2006 vydali eponymní krátkohrající studiovou desku a o rok později oficiální album

Víceméně v klidu

, natočené živě na statku Skrejšov, kde proběhl i křest. Písničky psali oba, Petr spíše lyričtější, milostné, zhudebňoval i poezii, Honza se pouštěl i do obecnějších témat, do překladů Dylana, Donovana, Simona a dalších, tvořili i společně. Autorská symbióza v souladu s interpretačním souzněním bez berliček experimentů, spoléhající se opravdu jen na dva hlasy a dvě kytary, získávala body i u odborné veřejnosti. Každoročně Nestíháme odehráli desítky a desítky koncertů po celé republice, přiváželi mladé písničkáře ze zahraničí i ze zámoří, se kterými se seznámili po síti, podnikli své první zahraniční turné po Švýcarsku. Bylo obdivuhodné, kolik toho Nestíháme stihli. Honza, organizátor a motor aktivit dvojice nakonec obětoval vysokoškolská studia a svůj život zcela naplnil muzikou. Pragmatictější Petr studoval dál, hodně jej zaměstnávaly další aktivity, především sport, a když v roce 2008 odjel na půlroční stáž do Španělska, došlo k prvnímu přerušení společného vstupování.

[Honza Řepka](#)

během pauzy Nestíháme koncertoval sám nebo se svými hudebními přáteli. Po návratu Petra Nestíháme odehráli opět spousty koncertů, ale v roce 2010 si dali pauzu, která trvá dodnes. Petr dokončil studia, nějaký čas pobýval v zahraničí a nyní bydlí a pracuje v Brně. Od letoška je kytaristou v brněnské kapele

[Leporelo](#)

. Honza Řepka v ro

Kdo není uvnitř, stojí venku

Napsal uživatel Džexna
Středa, 24 Srpen 2011 20:27

